

περὶ Ἡρακλέους μῦθος (αὐτ.) 1948.—Ἐδημοσίευσεν ἐπίσης: ‘Η ἐπιστήμη τῆς φύσεως παρ’ Ὁμήρῳ, 1881.—Τὸ ράδιον (Παναθήν.) 1904.—Τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς καὶ τὸ χημικόν ἔργαστήρ.ον.—Ο βίος καὶ τὸ ἔργον τοῦ Παστέρ. 1922.—Τὸ πρόβλημα τῆς ὑλῆς ἀλλοτε καὶ σήμερον, 1924. ‘Ο κόσμος τῶν ἐλαχίστων καὶ ἡ ἴδεα τοῦ ἀπείρου 1926. Παρηγονισμένοι θεοί, 1924.—Ἡ Χημεία παράγων κοινωνικῆς ἐξισώσεως καὶ εἰρήνης 1928.—Τὰ ἀστάθμητα στοιχεῖα τῆς Δημιουργίας, 1936.—Στοιχεῖα Μεταλλουργίας, 1902.—Ἀνόργανος χημεία, 1906 (6η ἔκδ. 1933).—Ἐγχειρίδιον Ὀργανικῆς Χημείας 1908.—Οἱ Ἅγγλοι καὶ ἡ ἀναγέννησις τῆς χημείας (‘Ημ. Μ. Ἑλλ.) 1927.—Εἰς πόσας διαστάσεις ζῷμεν (αὐτ.) 1928.—Τὶ πιστεύομεν καὶ τί ἐπιστεύομεν 1933.—L’oeuvre de Marcelin Berthelot, 1927.—Μαγεία καὶ Ἐπιστήμη (Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1948.—Περὶ τῆς φωτοσυνθέσεως (Αἰών ἀτόμου) 1948.—Ἡ πλασματικὴ ὑλὴ καὶ ἡ ἐπίτευξις ἐξόχως ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν (αὐτ.) 1948.—Περὶ πλαστικῶν ὑλῶν (αὐτ.) 1949.

Βασίλειος Γ. Αἰγινήτης (1875). Ἐξ Ἀθηνῶν. Περατώσας τὰς γυμνασιακάς του σπουδάς (1888 – 1892), ἐνεγράφη φοιτητής τὸ 1892 εἰς τὸ Μαθηματικὸν Τμῆμα τῆς Φιλοσοφ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Μαθηματικοῖς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου (1887), ἐσπουδασε κατόπιν ἐπὶ τριετίαν Φυσικὴν εἰς τὸ Ecole Normal Supérieure τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν Σορβόννην (1899 – 1902). Βοηθὸς κατ’ ἀρχὰς ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ Ἀθηνῶν (1892 – 1894), ἐλληνοδιδάσκαλος (1907), καθηγητὴς τῆς Γεωδαισίας καὶ τῆς Ἀστρονομίας εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων, καὶ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν Σχολὴν ὑπαξιωματικῶν (1902), διωρίσθη τὸ 1906 ταχικὸς καθηγητὴς τῆς Θεωρητικῆς καὶ Μαθηματικῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀπολυθεὶς τὸ 1910, ἀναδιωρίσθη τὸ 1917. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητὴς τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, καὶ ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως (1914). Μέλος καὶ πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου, διωργάνωσε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν ἐπάρκειαν αὐτῶν διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Πανεπιστημιακῆς λέσχης, τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Χυμείου, τὴν ἰδρυσιν τῶν Ἰατρικῶν ἔργαστηρίων καὶ τοῦ μεγάρου τῶν Θεωρητικῶν ἐπιστημῶν¹ Γερουσιαστὴς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν (1929 – 1935).

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Variations du spectre des étincelles (C. R.) 1902.—Sur le rôle de la selfinduction dans les décharges électriques à travers les gaz (C. R.) 1902.—Περὶ τῶν συνθηκῶν προσδιορισμοῦ τῶν φασμάτων (Ἀθηνᾶ) 1902.—Δύο σελίδες Φυσικῆς, 1904.—Sur le spectre continu des étincelles électriques (C. R.) 1902.—Sur les phénomènes de suspension (Ann. Obaerv. Athènes) 1905.—Περὶ τῶν φαινομένων τῶν Humphreys – Mohler (Ἀθηνᾶ) 1904.—Sur la constitution de la matière et la spectroscopie (C. R.) 1902.—Sur les étincelles électriques (C. R.), 1903.—Sur le rôle des noyaux métalliques des bobines (C.

1. Βιογραφίαι ζώντων καθηγητῶν Α' σ. 113–114, Λογοδοσ. Βασιλείου Αἰγινήτου Βίος καὶ ἔργα, 1851. ΜΕΕ 2. 485. Βασιλείου Αἰγινήτου Βίος καὶ ἔργα, 1851.

